

Brumar târziu

Bragagiu

Se trecură, se trecură
Timpuri verzi, vremi colorate
De-a rămas doar pâcla sură
Peste drumuri desfundate.

Cerul își pășește calea
Până la genunchi în ape
Cu cirezi să-și umple valea
Vrând pe toate să le-adape.

Lebede, cocori și alte
Păsări doar în în suflet ține-ți -
În priviri pot să-ți tresalte
Îngeri gri c-obrajii vineți.

Trisți ce zboară, cu fereală
Ocolind buimacii nouri
Ce-au făcut învâlmășală
Ca-nviatele ecouri.

Amintiri încep să vină
Tot mai multe să se-ndese
Aducându-se c-o vină
În oftări neînțelese.

Și privești natura toată
Că începe să te doară:
Pare foarte încărcată,
Dar pustiu este afară.

Mai zgârcite se scriu rânduri
Parcă devenim mai nimeni
Că ne vin atâtea gânduri,
Dar un gol simțim în inimi...
Victor Bragagiu